Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26181
Copyright: Admont, Benediktinerstift

si ī inē nobis uirtus & facultas ad hui' quoq; mandati explicionem. Et qs
ignorat quō humanū animal & cōmunicabile homo ē! & ñ agreste aliquod
ac ferū? Nichil enī tam ppium ē nrē naturē quā alterū alterius indigere
& requirere mutuē ac diligere quod requiret. Quia q̄ dnus in nobis hau
uirtutū semina seminauit. sine dubio ī hoc fructus requiret! & testimonū
nrē erga se dilectionis. dilectionē accipiet primoq;. In hoc enī inquit scient
omnes quod mei discipuli estis. si mutuē diligatis. Et ita in omnib' duo ista man
data conuungit! ut ī mīē opa que in primo fiunt. tñ sferat in semetipsū. E
sutum enī inquit & deductis in manducare! ī reliqua que in primo gesta fr.
se dicit eē ppessium. cū dicit quam dū unū eximinimus istis frib' meis in fe
cistis. Ergo pp̄mū complet & secdm! p secdm ū ascendit & redit ad p̄mū! ut
qui diligit dnm. sine dubio diligat & primū. dicit enī dnus. Qui diligit me!
mandata mea custodit. Hoc enī ē inquit mandatū meū! ut mutuē diliga
tis. Ita. ī qui diligit primū explet caritatē indō! quia ipse inde recipit.
quicqd conferitur in primū. Et quidē in his qui iuncta habent q. adu
morē dī ī ad p̄mos adtus religionis accedunt! p̄ma institutio ē utilior
primorē secdm illam sententiam sapientissimi salomonis. Initium sapiē
timor dnī. Vos ū fr̄s qui iā in xpo paruuli ēē desistitis. neq; ult lacte
indigetis. cibos solidos ex dogmatum firmitate p quirite. adnutendum
& pascendū interiorē hominē! quo peminentiora pfectioraq; manda
ta puenit ad pfectū. ī nomīū que in ū ē uertate firmet. Ob seruandū sa
ne ē ne forte copiosioris grē pondus. causa nobis grauioris condempnatio
nis existat! si ingrati inuenam' muneribus largioris. Iuud aūt ante omia
considerandū ē! quia neq; aliud ullū mandatū neq; hoc q̄ de caritate
dī ī primi p̄cipū implere quis potit! si puarias ī diuisas occupationes
animus oberret. S; neq; artificiū ullū ut ulli industrie disciplinam
adipisci possibile ē eos qui frequent ex aliis ad alia referunt. Omnī q̄ cus
todia oportet nos seruare cor nrm! ne forte ex desidio dī mala desidia
& sordide cogitationes depellant nras animas ac detrudant! s; e contraria
assidua recordatione ī memoria dī. formā quodām ei ac figuram
animē nrē signaculis infigam! que nullis queant inturbationib' abo
leri. Sic enī ī desidium nobis diuinē caritatis accedit. dū frequens eius
memoria mētem atq; animos illustrat! ut ad opus mandatorū dī eri
gamur: & suscitem! & exipsis rursus caritatis opib' ut ī seruatur: in
nobis dī caritas ut augetur: Et hoc puto ostendere. uolentē dnm in
ducere aliquando quidē si diligitis me mandata mea seruate! ali